

Edukacja IPN

<https://edukacja.ipn.gov.pl/edu/materialy-edukacyjne/infografiki-historyczn/ii-rzeczpospolita/140557,S poleczenstwo.html>

2022-07-06, 21:27

Spółeczeństwo

Spółeczeństwo międzywojennej Polski było mocno zróżnicowane pod względem narodowościowym, religijnym i językowym. Większość stanowili Polacy wyznania rzymsko-katolickiego, ale aż co trzeci mieszkaniec kraju zaliczał się do mniejszości. Wśród nich najwięcej było grekokatolickich lub prawosławnych Ukraińców (ok. 15%), Żydów wyznających religię mojżeszową (ok. 9%), a także w większości prawosławnych Białorusinów i protestanckich Niemców. Ów koloryt etniczny uzupełniali m.in. Litwini, Rosjanie, Ormianie, Tatarzy, Czesi i Karaimi, a także pokaźny, zwłaszcza na Polesiu odsetek rdzennej ludności nie określającej się mianem „tutejszych”. Szczególnie zróżnicowana narodowościowo była wschodnia część kraju, gdzie na rozległych obszarach to Polacy pozostawali w mniejszości. Integracji tego społeczeństwa nie służyła dominująca wówczas koncepcja budowania kraju o polskim charakterze narodowym. Spychało to jedną trzecią mieszkańców na margines, przyczyniając się do pogłębienia ich antypaństwowych postaw.

Silne były różnice regionalne, wzmocnione przez trwającą ponad 100 lat przynależności mieszkańców do trzech różnych państw zaborczych. Wpływało to na różnice w zamożności, wykształceniu i obyczajach. U początków II Rzeczypospolitej wyraźnym problemem był na przykład analfabetyzm 1/3 ludności kraju. Bardzo duża była skala ubóstwa, spowodowanego m.in. przeludnieniem wsi i bezrobociem. Zdecydowana większość społeczeństwa mieszkała bowiem na wsi i trudniła się rolnictwem. Reszta mieszkała w miastach, z których większość znajdowała się w zachodniej części kraju. Największym miastem była stołeczna Warszawa (ok. 1,3 mln mieszkańców), będąca zarazem drugim na świecie, po Nowym Jorku, skupiskiem ludności żydowskiej.

Opcje strony